

ปัทมทิน

สำหรับโรงเรียนวาศการพตเวีน

หอประวัติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หอประวัติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

i 28163089

6 22194125

ว่าด้วย นักเรียน

๓ ผู้ที่จะเข้า เป็น นักเรียน เต่าเรียน ในสถาน ศึกษา ราชการ
 พดเรียน จะ เข้าได้ ด้วย มี วุฒิ ๓ ประการ คือ

(ก) ต้องเป็น ผู้มีความรู้ มาแล้ว ที่ จะ สอบได้ “ ประ
 โยค นักเรียน ” ตาม หลักสูตรที่ ได้ ตั้งไว้ เป็น ขอบเขตร สำหรับ การ
 ศึกษา ของ สถาน ศึกษา นั้น ให้ ได้ ชั้น หนึ่ง ก่อน .

(ข) ต้องไม่ ปรากฏ ว่า ผู้ นั้น เป็น ผู้ เอะกะ เกก มะ เหวก
 ไม่เอาการ หรือ โศด เชตา จะ เต่า เรียน ดี ไม่ ได้ หรือ เป็น ผู้
 ประพฤติการ ชั่ว ร้าย มีความ เสีย หาย ประการใด

(ค) ต้อง เป็น ผู้ ที่ ผู้ ปก ครอง (คือ บิดา มารดา หรือ
 ญาติ หรือ ผู้ใด ผู้หนึ่ง) ได้ มี หนังสือ มอบ หมายถึง ผู้ นั้น ให้
 อยู่ใน สัง กัด ตำแหน่ง ราชการ ใน หน้า ที่ นี้ และ รับ รอง ว่า จะ
 เอาใจ ใส่ ตัก เตือน ให้ ผู้ นั้น ประ พุติคน ตาม ข้อ บัง คับ และ จะ
 ทุน บำรุง อุดหนุน ให้ ผู้ นั้น ได้ ปฏิบัติ ราชการ และ เต่า เรียน โดย สดวก
 กว่า จะ ดำ เริ่จ ตตอด การ ศึกษา .

ถ้าคนใด มี วุฒิ พร้อม ทั้ง ๓ ประการ อัน ศึกษาศึกษาจะ
ได้รับไว้ ให้เล่าเรียน ใน สถาน ศึกษา ราชการ และ เรียกว่า “ นัก
เรียน ” แม้ ในองค์ ทั้งสาม นี้ ขาดไป แต่ส่วนใด ส่วนหนึ่ง สถาน
ศึกษา จะไม่ รับไว้ เป็น “นักเรียน” ของ สถาน ศึกษา ราชการ เลย

๒ ในส่วน ความ รู้ ถ้า ผู้สมัคร ได้ เข้ามา สอบได้
ประโยค นักเรียน แล้ว ยังไม่ได้ แต่ มีความปรารถนา จะ ขอ ยื่น
สอบ ซ้อม ต่อไป ถ้า อาจารย์ใหญ่ แห่ง สถาน ศึกษา นั้น เต็มใจที่
จะ รับไว้ สอบ ซ้อมให้ ก็ รับไว้ ได้ แต่ ต้อง ยังไม่ มี ชื่อ อยู่ใน
บัญชีว่า “นักเรียน” ของ สถาน ศึกษา ให้ มี ชื่อ แต่ เพียง เรียกว่า
“นักซ่อม” ไป จนกว่า ผู้ นั้น จะ สอบได้ ได้ เป็น อัน คำนวณ องค์ ทั้ง ๓
ของ นักเรียน บริบูรณ์ จึง จะ ได้ นับ เข้า เป็น “นักเรียน”

๓ เมื่อ ผู้ใด มี วุฒิ ทั้ง ๓ ประการ อันสมควร จะ เข้าเป็น
นักเรียนได้ คือ สอบได้ ประโยค นักเรียน ได้ ๓ เป็น ที่ เชื่อ
ว่า มี ความ ประพฤติ ดี ๓ เป็น ที่ หวัง ว่า จะ เล่า เรียน ได้ ดี ๓ ผู้
นั้น จะ ได้ รับ หนังสือ สำคัญ จาก ผู้ อำนวยการ และ อาจารย์ใหญ่ เป็น
เครื่องหมาย แห่ง ความ รู้ ชั้น ต้น และ เป็น เครื่องหมาย ว่า ได้
รับไว้ เป็น “นักเรียน” ของ สถาน ศึกษา ราชการ พลเรือน
แล้ว และ ผู้ อำนวยการ จะ ได้ กราบบัง คม ทูล พระ กรุณา ถวาย

ตัว ผู้ นั้น เชน มหาต เล็ก นัก เรียน . แล้ว จะ ได้ รับ พระ ราช
 ทาน พระ บรม ราชานุญาต ให้ ใช้ เครื่อง แต่ง ตัว เชน เครื่อง หมวย
 อย่างหนึ่ง . และ ผู้ นั้น จะ ได้ มี ตำแหน่ง เฝ้า ทูล ถอง ขุนตี พระบาท
 และ เข้า ที่ สยาม ใน ราช การ ได้ มีความ คำน เคย เพื่อ บำรุง
 ความ รู้ ความ ชำนาญ ส่วน หนึ่ง .

๕ ผู้ ไต ผู้ หนึ่ง เมื่อ ได้ สัมค เข้า มา เฝ้า เรียน และ
 สถาน ศึกษา ได้ รับ ใจ เชน นัก เรียน แล้ว ผู้ นั้น จะ ต้อง เฝ้า เรียน
 อยู่ จน สอบ ได้ ประโยค วิชา ประโยค หนึ่ง หรือ ทั้ง ๒ ประโยค ได้ ถ้า
 มิ ฉนั้น, เมื่อ ผู้ นั้น มีความ ปราศ ณา จะ ออก เสียด จาก นัก เรียน ด้วย เหตุ
 ไต เหตุ หนึ่ง แม้ แต่ ว่า จะ ออก ไป รับ ราชการ ใน ที่ ไต ที่ หนึ่ง
 ก็ ตาม ใน เมื่อ ยัง สอบ ได้ ประโยค วิชา ประโยค ไต ประโยค
 หนึ่ง ไม่ ได้ ถ้า และ สถาน ศึกษา พิจารณา เห็น ว่า เชน การ จำ
 เชน และ สัมควร ก็ จะ ต้อง นำ ความ ชิน กราบ บังคม ทูล พระ กรุณา
 ขอ พระ ราชทาน พระบรมราชานุญาต ก่อน ต่อ ได้ รับ พระราชทาน
 พระบรม ราชานุญาต จึง ให้ ออก ได้ แต่ ผู้ นั้น ก็ จะ ต้อง หลุด พัน
 จาก ความ ปกครอง ของ สถาน ศึกษา ไป .

๕ นัก เรียน คน ไต ถ้า ไม่ เฝ้า เรียน ให้ สัมควร หรือ ประ
 พฤติ คน ไม่ สัมควร จะ อยู่ ใน ความ ปก ครอง ของ สถาน ศึกษา ด้วย

เหตุใดเหตุหนึ่ง แล้ว ผู้อำนวยการ สถานศึกษา จะได้นำความขึ้น
กราบบังคมทูล พระกรุณาขอ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต
ออกคำสั่งให้ คัดเลือกนักเรียน ผู้ที่ ออกเสีย จากจำนวน นักเรียน ใน
สถานศึกษา ราชการ ตั้งแต่วันนั้นไป ผู้ที่ เป็นขาด จาก ความ
ปกครอง ของ สถานศึกษา ราชการ .

๒ ผู้ใด ผู้หนึ่ง ที่ ไม่ได้ ขอเข้า เติมเรียน เป็น นักเรียน
ใน สถานศึกษา คือ ไม่ได้ เข้าสอบได้ ประโยค นักเรียน และ ประโยค
วิชา เป็น ตำดับ ไป แต่ ได้ เติมเรียน มาจาก สำนัก อื่น จะขอ เข้า มา
สอบได้ แต่ ประโยค วิชา ก็ ดี หรือ จะ ขอ เข้า มา ผูก ข้อม วิชา
เฉพาะ อย่างใด อย่าง หนึ่ง ก็ ดี สถานศึกษา ก็ จะ ยอม รับ ได้
แต่ จะ เรียก ว่า “นักเรียน นอก” และ นักเรียน พวก นี้ สถาน
ศึกษา จะ ไม่ นับ เข้า ใน จำนวน “นักเรียน” ของ สถานศึกษา .

กำหนด คราว เวียน แด่ คราว พัก

คราว เวียน ฤๅษี ๒ เดือน กับ ๒๐ วัน เข้า วันที่ ๒๐ เมษายน
ออก วันที่ ๑๐ กรกฎาคม.

คราว พัก เข้า วัลส์ดา ๑๕ วัน.

คราว เวียน ฤๅษี ๒ เดือน กับ ๒๐ วัน เข้า วันที่ ๒๕ กรกฎาคม
ออก วันที่ ๑๕ ตุลาคม.

คราว พัก กระจีนิ ๓ เดือน กับ ๕ วัน.

คราว เวียน ฤๅษี ๓ เดือน กับ ๒๐ วัน เข้า วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน
ออก วันที่ ๑๐ มีนาคม.

คราว พัก ครุศาสตร์ ๓ เดือน กับ ๓๐ วัน.

ตาม อัคราน ย่อม จะ เดือน เข้า เดือน ออกบ้าง ตาม คราว
ที่ นกชดฤๅษี ซึ่ง นับ ตาม จันทรคติ นั้น ๆ จะ เดือน เข้ามา เกี้ยว ข้าง ทำย
คราว เวียน หรือ ยึด ออกไป ถึง ต้น คราว เวียน.

ว่าด้วยการจัดชั้นและการสอบไล่

๑ ผู้ที่สมัครเข้ามาเป็นนักเรียน เมื่อแรกเข้าจะต้องเข้าสอบไล่ความรู้ก่อน ถ้าได้มีความรู้มาถึงสอบไล่ประโยคนักเรียนได้ ก็จะได้รับเข้าเป็นนักเรียนได้ตามวิธีรับที่เดียว ถ้าสอบไล่ไม่ได้ ได้ทราบว่ามีความรู้เสมอนักซ่อมชั้นไหน ก็จะได้ให้เข้าเรียนในชั้นนั้น.

๒ “นักซ่อม” มี ๖ ชั้น การที่จะเลื่อนชั้นนักซ่อมทั้ง ๕ ชั้น เลื่อนได้ด้วยการสอบไล่วิชาในเวทาสั้นครวเรียนทุก ๆ คราว การสอบไล่ชั้นนี้ อาจารย์โรงเรียนเป็นผู้สอบไล่ อาจารย์ใหญ่เป็นผู้ชี้ขาด.

๓ บรรดานักซ่อมในชั้นหนึ่ง ๆ มีการสอบไล่จัดลำดับใหม่ทุก ๆ สั้นเดือน คือสอบไล่เอาผู้ที่เรียนดี, หมด, ประพฤติดี ในชั้นนั้น ขึ้นไว้เหนือชื่อผู้อื่นเป็นลำดับไป อาจารย์ตามชั้นเป็นผู้สอบไล่และชี้ขาด.

๔ นักซ่อมชั้น ๖ จะเลื่อนชั้นเป็นนักเรียน จะเลื่อนได้ด้วยการสอบไล่ “ประโยคนักเรียน” ในเวทาสั้นครวเรียนทุก ๆ คราว อาจารย์ใหญ่เป็นผู้สอบไล่ และผู้อำนวยการเป็นผู้ชี้ขาด.

๕ การ สอบ ได้ “ ประโยค วิชา ” จะ มี กรรม การ
สอบ ได้ และ กรรม การ จะ ๕ ขาด สอบ ได้ ทุก ๆ ชั้น คราว เวียน
และ เมื่อ สอบ ได้ ไ้ จะ ได้ รับ ปกาส นี ย มั ตร จาก กรรม การ
เป็น สำ คัญ .

๖ เมื่อ นัก เรียน สอบ ได้ ได้ “ ประโยค วิชา ” แล้ว จะ จัด
ให้ ไป หัด ทำ การ ใน ที่ ที่ เกี่ยว ของ ด้วย วิชา นั้น ๆ ถ้า ทำ การ ได้ ดี
ปรากฏ ได้ ด้วย รายงาน หรือ ดึง ไค อัน เป็น พยาน แห่ง การ ที่ ได้ กระ
ทำ ก็ จะ ได้ รับ ปกาส นี ย มั ตร “ ประโยค ผัก หัด ” จาก
เสนาบดี ผู้ บัญชา การ คึกษา ราช การ พด เว็อน เป็น สำ คัญ .

๗ เมื่อ ผู้ ไค ไค เต่า เรียน และ สอบ ได้ ได้ ทั้ง ๓ ประ โยค
คือ “ ประโยค นัก เรียน ” “ ประโยค วิชา ” และ “ ประโยค
ผัก หัด ” แล้ว ผู้ นั้น จะ ได้ รับ พระ ราช ทาน เศว็อง หมาย อัน
ไค อัน หนึ่ง เป็น สำ คัญ ว่า ผู้ นั้น เป็น นัก เรียน ซึ่ง ได้ เต่า เรียน สำ เวัจ
ศตอด วิชา ดำ หวับ ส่ถาน คึกษา ราช การ พด เว็อน บริบ ร ณั แล้ว จึง
ออก รับ ราช การ .

ข้อ บังคับ สำหรับ นักเรียน

ว่า ด้วย เวลา ไป มา

๑ เวลา สอน วิชา สถาน ศึกษา ราชการ มี ๒ แห่ง
 สถาน ใน พระบรม มหา ราช วัจ จะ ได้ เปิด สอน วิชา ใน เวลา
 เช้า ๕ โมง และ ปิด เวลา บ่าย ๕ โมง สถาน “ มาติณี ” จะ
 ได้ เปิด สอน วิชา ใน เวลา เช้า ๓ โมง และ ปิด เวลา บ่าย ๓ โมง
 ทุก ๆ วัน เว้น แต่ วัน อาทิตย์ แล วัน นักชดถุภษ์ ต่าง ๆ ซึ่ง จะ ได้
 ประกาศ ให้ หยุด ตาม สัมคอร นั้น

๒ นักเรียน ทุก ๆ คน จะ ต้อง มา ให้ ถึง โรง เรียน ให้
 ทัน เวลา กำหนด และ กลับ ไม่ ก่อน เวลา กำหนด ตาม
 โรง เรียน ที่ ตน เรียน อยู่

๓ ถ้า นักเรียน คน ไต มี กิจธุระ ประการ ไต ซึ่ง จะ ขอ หยุด
 เต่า เรียน ถ้า รู้ ตัว ต่วง หน้า ให้ ทำ จตหมาย ตา มา ยื่น ต่อ
 อาจารย์ ใหญ่ เสีย แต่ ใน วันที่ รุ่ง ชัน จะ ไม่ มา ถ้า ไม่ เชน การ รู้
 ตัว ก่อน นักเรียน จะ ต้อง ทำ ไบ ตา ส่ง มา ถึง อาจารย์ ใหญ่ ให้
 ทัน ใน วันที่ ไม่ ได้ มา นั้น ถ้า พ้น เวลา ปิด โรง เรียน ใน วันที่ นั้น
 ไป แล้ว ไม่ ได้ รับ ไบ ตา จะ นับ เชน ขาด เต่า เรียน

๕ ถ้า นัก เรียน คน ไบ บ่วย ต้อง ทำ ไบ บอก บ่วย
 ตั้ง มา ให้ ทัน ใน วัน ที่ ไม่ ได้ มา นั้น เช่น กัน กับ ไบ ตา ถ้า พ้น
 เวลา บัด โรงเรียน วัน นั้น ไป แล้ว ไม่ ได้ รับ ไบ บอก บ่วย จะ ต้อง
 นับ เป็น ขาด เต่า เรียน .

๕ ไบ ไบ ตา ต้อง บอก ให้ ชัก ว่า จะ ตา ด้วย กิจธุระ
 ประการใด และ ตา ก็ วัน วัน ไบ จะ เข้า มา เต่า เรียน ต่อ ไป
 หาก ว่า พ้น กำหนด ที่ ได้ ว่า มา นั้น แล้ว ยัง ไม่ ดัน กิจธุระ ก็
 จะ ต้อง ทำ ไบ ตา ตั้ง มา อีก เช่น เดียว กัน มิ หนึ่ ถึง วัน ที่ กำหนด
 จะ เข้า มา ถ้า ไม่ ได้ เข้า มา ก็ จะ นับ เป็น ขาด เต่า เรียน .

๖ ไบ บอก บ่วย ก็ ต้อง บอก ให้ ทราบ ชัด ว่า บ่วย เป็น ประ
 การใด และ ประมาณ วัน ไบ จะ ได้ เข้า มา เต่า เรียน ถ้า ถึง
 วัน กำหนด ที่ จะ เข้า มา แล้ว ยัง ไม่ หาย บ่วย ก็ จะ ต้อง ทำ ไบ บอก
 บ่วย ตั้ง มา อีก เช่น เดียว กัน ถ้า ใน วัน กำหนด ที่ จะ เข้า มา นั้น
 ไม่ ได้ รับ ไบ บอก บ่วย แล้ว ก็ จะ นับ เป็น ขาด เต่า เรียน และ
 ถ้า กำหนด ที่ ประมาณ ไว้ ว่า จะ เข้า มา เต่า เรียน ได้ เมื่อไร นั้น แม้
 ว่า บ่วย อยู่ ไม่ ถึง เมื่อ หาย บ่วย แล้ว ก็ ให้ เข้า มา เต่า เรียน
 ก่อน กำหนด ได้ .

๗ ถ้านักเรียน คนใด มาไม่ทันครุเวลาเข้าเปิดโรงเรียน
 ประการหนึ่ง ขาดเรียน ใน เวลา ตอนใด ตอนหนึ่ง ซึ่ง ถึง เวลา
 ตอน และ คน ไม่ มา เรียน (นอกจาก ลา หรือ บ่วย หรือ ขาด
 ทั้งวัน) ประการหนึ่ง หรือ หดบ หักไป เสีย ก่อน เวลา
 เด็ก เรียน ตอนใด ตอนหนึ่ง ประการหนึ่ง นอกจาก ที่ได้ อนุญาต
 แต่ อาจารย์ ใน ห้อง เรียน คน จะ ต้อง หมาย ชื่อไว้ ในใบ ครุเวลา
 ด้วยตัว “ต” ทุก ๆ ครั้ง ถ้า นักเรียน คนใด มี ตัว “ต”
 ตาม ทน เมื่อใด จะ ต้อง นับ เท่ากับ เป็น ขาด เรียน วัน หนึ่ง.

ว่า ด้วย ความ ประพฤติ ในการ เถ่าเรียน

๘ นักเรียน จะ ต้อง จัด หัวสมุดเอกเซอไซส์ และ หนังสือเรียน
 มา สำหรับ ตนเอง ให้ ครบ ทุกอย่าง ตามความ ต้องการ เมื่อ
 จะ เถ่าเรียน ซึ่ง อาจารย์ จะ ได้ มีคำสั่ง ให้ จัดหา มาตั้ง แต่เมื่อใด

๙ บรรดา สมุด หนังสือ เรียน และ สมุด เอกเซอไซส์ ของ นัก
 เรียน ทั้งหลาย นั้น เจ้าของ ต้อง จัดซื้อ ของตน และ เสนอ ประจำตัว ไว้
 เฉพาะ ใน เบื้องบน แห่งหน้า ๑ ทุก ๆ เล่ม และห้ามมิให้ มีรอย ชุบ แก้ว
 ในที่ ทดงชื่อ ในหน้า นั้น ถ้า เขียนผิด ก็ ให้ ชัดฆ่า แล้ว เขียนใหม่.

๑๐ ใน เวลาเรียน นักเรียน จะต้อง ตั้งหน้า เต่าเรียน คือไม่
เอา ของเล่น มาเล่น ไม่ พูดจา อึกกระ ทัก ไม่ รบกวน เพื่อน
นักเรียน เป็นต้น.

๑๑ ห้าม มิให้ นักเรียน ทงปวง สุ่มบุหรื ในห้องเรียน ห้องหัง
ห้อง ไต.

๑๒ เมื่อ เวลา สิ้นการ เต่าเรียน แล้ว นักเรียน จะ ต้องเก็บ
หนังสือ เรียน และ เครื่อง ใช้ สำหรับ คนไว้ ในที่ ที่ สวมควร คือใน
โต๊ะ ที่ สำหรับ คน เต่าเรียน หรือใน ชั้น ที่ สำหรับ เก็บ หนังสือ
เต่าเรียน หรือ จะ พาไป บ้าน ก็ ได้ แต่ ห้าม มิให้ วาง ทังไว้ บน
โต๊ะ ที่ เต่าเรียน หรือเอาไป ทัง เกิดอน ใด ใน ที่ อื่น ๆ.

ว่าด้วย กิริยา มารยาต

๑๓ นักเรียน จะ ต้องแต่งตัว ให้ สอาด เรียบร้อย แต่ รักษา
วาจา กิริยา มารยาต ให้ เรียบร้อย ตาม ตักษณ ผู้ ต.

๑๔ ห้าม มิให้ นักเรียน ถอด เสื้อ ช้น นอกในห้องเรียน และใน
ที่ ต่าง ๆ ซึ่ง เปนที่ แยก คนไปมา นอกจาก ที่ ยอมให้ ในการ บางอย่าง.

๑๕ หมวก ร่ม ไม่ ท้าว นักเรียน จะ ต้อง แว่น ไว้ ในที่
สำหรับ เก็บ นัน ๆ ห้าม มิ ให้ เทียว ทังวาง ในที่ ที่ ไม่ สวมควร.

๑๖ ห้าม มิให้ นักเรียน ชัดเขียน หรือต่ง ใจทำเบือนแปรอะ ดง
ใน เครื่องใช้ เครื่องแต่ง เครื่อง ต่ง หรือ ทัด ทหนังสือ ของ สถาน
ศึกษา ทั่วไป หรือ ทำ แดก หัก เสีย หาย อย่างใด.

๑๗ ห้าม มิให้ นักเรียน ทำรก เรือ โยนทิ้ง สาด เท อันใด ดง
ใน ที่ ันไม่ สมควร หรือ โยน ทิ้ง สาด เท อันใด ออกไป นอกหน้า
ต่าง ประตู แห่งใด แห่งหนึ่ง.

๑๘ ห้าม มิให้ นักเรียน เยี่ยม หน้าต่าง โขงก หรือมของตุ ออก
ไป นอก สถาน ศึกษา หรือ ออกไป พดก พด้น อยู่ ตามหน้า ประตู
หรือ นอก ศาลา ใน เวลา เมื่อ รถ พระ ที่นั่ง รถ ข้างใน หรือ พระ
บรม วงษานูวงษ์ ข้า ราชการ ผู้ใหญ่ ไป มา ผ่าน สถาน ศึกษา นั้น.

๑๙ เมื่อ พบ ปะ พระ บรม วงษานูวงษ์ แด ข้า ราชการ ผู้
ใหญ่ ใน ที่ใด ๆ นักเรียน จะ ต้อง แสดงความ เคารพ ต่อท่าน นั้น ๆ
ด้วย อาการ ดงนี้ คือ ถ้า เปนการ ที่ ท่าน ผู้ มี บรรดาศักดิ์ มา
เยี่ยม เยียน ณ ห้อง เรียน ห้องใด นักเรียน จะ ต้อง ยืนชัน พร้อมกัน
และ หันหน้า ไป ให้ ประสับ ท่าน ผู้ใหญ่ จึงกระทำ ความคำนับ พร้อม
กัน ถ้า พบปะ ใน หรือ นอก สถาน ศึกษา ที่ใด ถ้า เปน เวลา
นักเรียน นิ่ง อยู่ จะ ต้อง ยืนชัน ถ้า เปน เวลา เดิน อยู่ จะ ต้อง
หยุด ยืน และ กระทำ ความ คำนับ ต่อ ท่าน ผู้ นั้น.

คําศัพท์

๒๐ บรรดา การ เดิน ต่าง ๆ เพื่อ ความสนุก ห้าม มีให้ เล่น
ใน สิ่ง ที่ เจ็บ ไปด้วย การพนัน ที่ ต้อง เสีย ทรัพย์สิน เงินทอง อย่างไร.

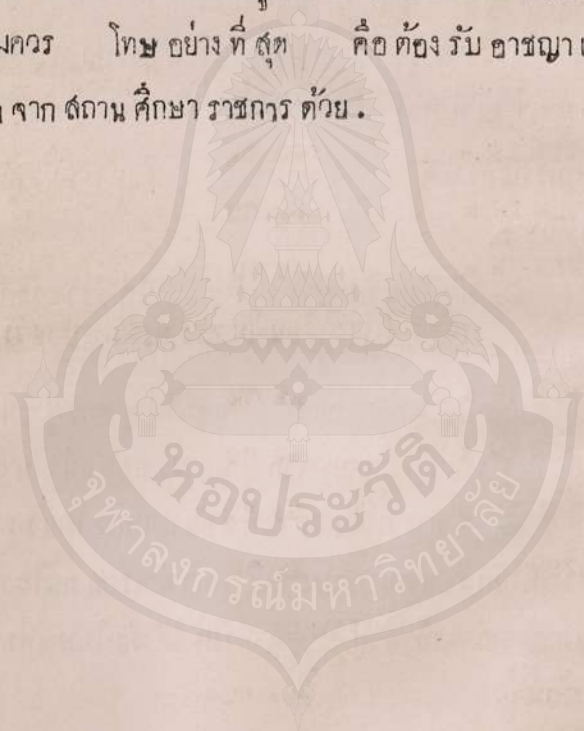
๒๑ การ ใช้ คำหยาบ ด้วย เขียน ลง เป็น หนังสือ หรือ แสง
ด้วย วาจา ใน ที่ใด ๆ หรือแก่ ผู้ใด ๆ อัน เป็นการ ล้อ ร้าย และ เสื่อม
ลักษณะ กิริยา ผู้ใด ห้าม มีให้ นักเรียน ผู้หนึ่ง ผู้ใด ประพฤติ
เป็น อันขาด.

๒๒ นักเรียน พึง รู้ว่า ในการ สอบได้ วิชา ครั้งหนึ่งคราวใด ก็
ดี นักเรียน จะ ต้อง อุดหนุน ตอบ ข้อถาม ด้วยตนเอง คือ ไม่ ดู หรือ
ไม่ คัด จาก คำหรับ คำรา อื่นใด และ ไม่ ดู ของ ผู้อื่น ไม่ ได้ถาม
เอา ความ รู้ และ สติ บัญญา จาก ผู้อื่น มา ตอบ แก้ ใน การ สอบได้.

๒๓ การ ตั้งใจ ก่อร่างเท็จ อัน เป็นการ เดือด ราม อย่างหนึ่ง
ห้าม มีให้ นักเรียน คนใด ประพฤติ ถ้า นักเรียน คนใด กระทำ ความ
ผิด และ ช้า ก่อร่าง เท็จด้วย จะทำให้ ได้ รับโทษ แห่ง ความผิด นั้น
แก่ ก่อร่าง ชน.

๒๔ นักเรียน จะ ต้อง ประพฤติ ดี คือ ไม่ กระทำ ความเสื่อม
เสีย อันใด ทั้ง ภายใน และ นอก สถานศึกษา ที่ จะ พาให้ เสื่อม
เกียรติยศ โรงเรียน.

ผู้ที่ได้รับ เป็น “นักเรียน” แรกก็ดี หรือผู้ที่ยัง
กำลัง สอบ ซ้อม อัน เรียกว่า “นักซ้อม” อยู่ใน ที่นี้ ก็ดี ต้อง
ประพฤติ ตาม ข้อ บัง คับ ทั้ง นี้ ถ้า ผู้ใด ผ่า ฝืน ข้อ บัง คับ จะ ต้อง รับ
โทษ ตาม สัมควร โทษ อย่าง ที่ สุก คือ ต้อง รับ อาชญา แล้วย
ก็ ออก เสีย จาก สถาน ศึกษา ราชการ ด้วย .

จำนวน นักเรียน

นักเรียน ที่ คง เรียน อยู่ ใน วัน ดั้น คราว เรียน ฤๅ ฤดู ร้อน ปี นี้
มี จำนวน ดัง นี้ คือ

เรียน ที่ โรงเรียน “ มาติ่น ”

นัก ซ้อม ชั้น ๓	๕๕ คน
นัก ซ้อม ชั้น ๒	๓๗ คน
นัก ซ้อม ชั้น ๓	๓๔ คน

เรียน ที่ โรงเรียน ใน พระบรมมหาราชวัง

นัก ซ้อม ชั้น ๔	๓๒ คน
นัก ซ้อม ชั้น ๕	๓๓ คน
นัก ซ้อม ชั้น ๖	๓๔ คน
นักเรียน	๓๓ คน

รวม

นัก ซ้อม	๑๖๐ คน
นักเรียน	๓๓ คน
รวม ทั้ง ดั้น	๑๙๓ คน

โรงเรียนในพระบรมมหาราชวัง มี “ นักเรียนนอก ” ๕ คน

ว่า ด้วย ตำรา เวียน

หนังสือ ที่จะ ใช้ เป็น ฉบับ สำหรับ เต่า เวียน ใน วิชา ต่าง ๆ
ใน โรง เวียน นี้อยู่ เป็น สิ่ง ที่ ต้อง สร้าง ต้อง แต่ง ขึ้น ใหม่ โดย มาก.

ส่วน หนังสือ ที่ ต้อง แต่ง ขึ้น ใหม่ นั้น ต้อง แต่ง เป็น ๒
สถาน คือ สถาน หนึ่ง แต่ง เกตา ๆ ขึ้น แต่ พอ เป็น รูป ได้ ใช้ สอน
ไป พดาง ๆ ยัง ไม่ เห็น ว่า เป็น ตำรา อัน บริบูรณ์ ที่ จะ เอา เป็น
แบบ ได้ ดี ที่ เดียว ก็ ยัง ไม่ ได้ ลง พิมพ์ อีก สถาน หนึ่ง ได้ แต่ง
ขึ้น แด่ คราว ๆ ๓ เห็น ว่า พอ ใช้ ได้ ขึ้น หนึ่ง แล้ว ได้ พิมพ์ เป็น
ครั้งที่ ๑ แล้ว ก็ มี. และ พิมพ์ ต่อ ๆ ไป อีก ก็ มี.

บรรดา หนังสือ ที่ได้ พิมพ์ ขึ้น แล้ว นั้น มี เป็น ๒ ประเภท คือ
ตำรา เวียน ที่ ได้ แต่ง ขึ้น ดัง กล่าว มา แล้ว นั้น ประเภท หนึ่ง และ
อีก ประเภท หนึ่ง เป็น หนังสือ ความ เวียง ว้อย แก้ว แด่ คำ ประ
พันธ์ เป็น กาพย์ กถอน โคลง ฉันท์ ต่าง ๆ ซึ่ง จินตกรรม ไว้ แต่ เก่า ก่อน ได้
แต่ง ไว้ มี ถ้อย คำ จำนวน อัน ไพเราะ และ เป็น ฝีมือ อัน ดี
สมควร จะ เป็น แบบ อย่าง ได้ จึง ได้ เลือก คัด มา ลง พิมพ์ เป็น
เล่ม เล็ก ๆ และ ให้ ชื่อ ได้ เป็น ราคา ถูก ๆ เพื่อให้ นัก เวียน
ชื่อ มา ใช้ เต่า เวียน เป็น หนังสือ อ่าน และ ใช้ เวียน ศัพท์ ใช้ เก็บ
ข้อความ ใน การ หัด แต่ง หนังสือ ศู วิช และ ฝีมือ ที่ แต่ง เป็น ต้น
ดัง บัญชี ที่ มี อยู่ ต่อ ไป นี้.

หนังสือที่ ได้พิมพ์ แล้ว เป็น ครั้ง ที่ ๑

หนังสือเรียน

แบบเรียน การ แต่ง หนังสือ

“ ถอด คำ ประพันธ์ ”

โรงพิมพ์ บำรุง นุกต กิจ

แบบเรียน การ แต่ง จดหมาย

“ แต่ง โป่ บอ ก ”

โรงพิมพ์ บำรุง นุกต กิจ

แบบเรียน การ แต่ง หนังสือ .

“ เครื่องหมาย และ วรรคตอน ”

โรงพิมพ์ อักษรนิติ

แบบเรียน การ คัด หนังสือ

“ จดหมาย บัน ทัก ”

โรงพิมพ์ ถนน บ้าน หม้อ

แบบเรียน ศัพท์

“ โบราณ ศัพท์ ”

โรงพิมพ์ บำรุง นุกต กิจ .

แบบเรียน ศัพท์

“ ศัพท์ บาฬี แปลง ”

โรงพิมพ์ ถนน บ้าน หม้อ .

แบบเรียน วิชา สำหรับ ออฟฟิศ

“ หัด เขียน หวด เร็ว ”

โรงพิมพ์ ถนน บ้าน หม้อ .

หนังสือ ข่าน

พระราชพงษาวดาร. “ปราบขบถนครราชดีห์มาถนนครศรีธรรมราช”

โรงพิมพ์บำรุง นกต กิจ

กถอน คำ ร้อง . พระราชนิพนธ์ รามเกียรติ์ . “มาดีวราช ว่า ความ”

โรงพิมพ์บำรุง นกต กิจ .

กถอน คำ ร้อง . พระราชนิพนธ์ รามเกียรติ์ . “ศึก กุมภกรรฐ”

โรงพิมพ์บำรุง นกต กิจ .

คำฉันท์ กรมสมเด็จพระปรมานุชิต . “กฤษณา ดอน น้อย”

โรงพิมพ์ อักษรนิทัศน์ .

คำโคลง นายอินทร์ ชีเบศ (ทอง อิน) . “นิราศ นรินทร์”

โรงพิมพ์ ถนน บ้าน หม้อ .

กาพย์ ห่อ โคลง พระราชนิพนธ์ . “เห่ เวื้อ”

โรงพิมพ์ ถนน บ้าน หม้อ .

พงษาวดาร รามัญ . ราชาริราช . “ศึก มัง รวย กะ ยอ ซวา”

โรงพิมพ์ อักษรนิทัศน์

หนังสือ ที่ ไต่ พิมพ์ แลัว เป็น ครั้ง ที่ ๒

หนังสือ เวียน

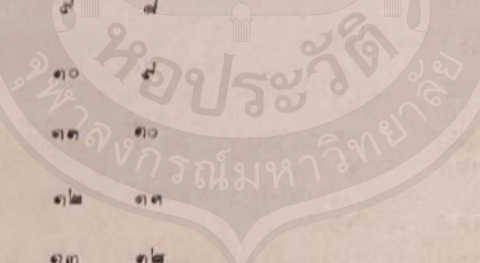
แบบ เวียน คดี ขรรณ

“ต้นบัต ของ ผู้ ตี”

โรงพิมพ์ ถนน บ้าน หม้อ

ณัฐ ๑. คี. ๓๒๖๓, พ. คี. ๒๔๔๔, ก. คี. ๓๙๐๓-๒, จ. คี. ๓๒๐
 เดือน แผลง อุตรา ๓๓-เดือน เก้า สิงหาคม.
 วัน พฤ. แรม ๒ ค่ำที่ ๓ เป็นวันเปิดโรงเรียนนคราจารย์นฤคุณต์ต่อไป.

คี.	๓	๒
ธ.	๔	๓
ฉา.	๕	๔
จ.	๖	๕
ช.	๗	๖
พ.	๘	๗
พฤ.	๙	๘
คี.	๑๐	๙
ธ.	๑๑	๑๐
ฉา.	๑๒	๑๑
จ.	๑๓	๑๒
ช.	๑๔	๑๓
พ.	๑๕	๑๔
พฤ.	๑๖	๑๕

ขลุ่ย ก. กี่. ๓๒๖๓, พ. กี่. ๒๔๔๔, ก. กี่. ๓๗๐๓--๒, วิ. กี่. ๓๒๐
เดือนเก้า ถึง หาคม.

วัน ก. ขึ้น ๒ ค่ำ ที่ ๓๖

ถ.	๓	๓๗
ชา.	๔	๓๘
จ.	๕	๓๙
ช.	๖	๔๐
พ.	๗	๔๑
พฤ.	๘	๔๒
ก.	๙	๔๓
ถ.	๑๐	๔๔
ชา.	๑๑	๔๕
จ.	๑๒	๔๖
ช.	๑๓	๔๗
พ.	๑๔	๔๘
พฤ.	๑๕	๔๙
ก. แรม	๑	๕๐
ถ.	๒	๕๑

มฤ. ๙. ศ. ๑๒๖๓, พ. ศ. ๒๔๔๔, ก. ศ. ๑๖๐๑-๒๒, ๖. ศก ๑๒๐

เดือนสิบ

กัณยายน.

วัน ๙. ขึ้น ๔ ค่ำ ที่ ๑๖

ป. ๕ ๑๗

พ. ๖ ๑๗

พฤ. ๗ ๑๗

ศ. ๘ ๒๐

ธ. ๙ ๒๑

ช. ๑๐ ๒๒

จ. ๑๑ ๒๓

ป. ๑๒ ๒๔

พ. ๑๓ ๒๕

พฤ. ๑๔ ๒๖

ศ. ๑๕ ๒๗

ธ. แรม ๑ ๒๗

ช. ๒ ๒๗

จ. ๓ ๒๗

วันเดือน พระชนม์ พรรษา

หอประวัติ

ศาลากลางกรุงเทพมหานคร

ณ. ๑. ค. ๑๒๖๓, พ. ค. ๒๕๕๕, ก. ค. ๑๒๖๓-๒, ร. ค. ๑๒๖๐
เดือนสิบ—เดือนสิบเอ็ด ตุลาคม.

วัน อ. แรม ๕ ค่ำ ที่ ๓ วันฉลองพร.ชนม์พรรษา.

พ. ๕ ๒

พฤ. ๖ ๓

ศ. ๗ ๔

ธ. ๘ ๕

อา. ๙ ๖

จ. ๑๐ ๗

บ. ๑๑ ๘

พ. ๑๒ ๙

พฤ. ๑๓ ๑๐

ศ. ๑๔ ๑๑

ธ. ๑๕ ๑๒

อา. ^๕ ๑๖ ๑๓

จ. ๑๗ ๑๔

บ. ๑๘ ๑๕

วันประชุมก่อนนำพระพิพัฒน์ ด้ยยานตะตวงพ.

แปล วัน ปิดโรงเรียน คราว เร็ว ฤๅ ฝน.

ณญ. ศ. ค. ๓๒๖๓, พ. ค. ๒๔๔๔, ก. ค. ๑๘๐๓ -- ๒, ร. ค. ๓๒๐

เดือนสิบเอ็ด

ศุภาคม.

วัน พ. ๕ & คำ ที่ ๑๖ อยู่ในระหว่างปิดโรงเรียนจนสิ้นเดือน.

พฤ. ๕ ๓๗

ศ. ๖ ๓๘

ธ. ๗ ๓๙

อา. ๘ ๔๐

จ. ๙ ๔๑

อ. ๑๐ ๔๒

พ. ๑๑ ๔๓

พฤ. ๑๒ ๔๔

ศ. ๑๓ ๔๕

ธ. ๑๔ ๔๖

อา. ๑๕ ๔๗

จ. แรม ๓ ๔๘

อ. ๔ ๔๙

พ. ๕ ๕๐

พฤ. ๖ ๕๑

วัน ออกพรรษา. และมี จันทร์อุปวาษา.

หอประวัติด

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย